

toges, betyder de en Løsning af et Spørgsmaal, der i Forbundets hidtidige Historie har været en stadig Kilde til Uro og Vanskeligheder. Ved Gennemførelsen af Grundsatningerne om Medlemmers Skiften og om den successive Fornyelse af Raadet, er der opnaaet en Ordning, som nøje stemmer med de Forslag, som Danmark i Forbindelse med de andre nordiske Lande fra Begyndelsen af har fremsat i Folkeforbundets Forsamlinger og senere til Stadighed har gjort sig til Talsmand for. Fra dansk Side er man derfor berettiget til at se paa det opnaaede Resultat med særlig Tilfredsstillelse.

I sin stort anlagte Aabningstale gav Raadets Formand Dr. *Benes* et Billede af Folkeforbundets Virksomhed i det forløbne Aar. Han delte Forbundets Virksomhed i 3 Kategorier. Den første omfatter den Virksomhed, der har fundet Sted i Forbundets og Raadets tekniske og konsultative Organisationer, særlig forsaavidt angaar økonomiske, finansielle og sociale Spørgsmaal. Til den anden Kategori af Spørgsmaal henførte Dr. *Benes* den meget vanskelige Mossul-Affære, som det ved Forbundets Virksomhed var lykkedes at føre til en af alle Parter akcepteret Afslutning. Han nævnte ogsaa den Strid, der var opstaaet paa den græsk-bulgarske Grænse, hvilken ligeledes var ført til en lykkelig Afslutning. Dr. *Benes* gav endvidere en Forklaring af Grunden til, at Afrustningskonferencen og den økonomiske Konference endnu ikke havde kunnet afholdes, nemlig de store Vanskeligheder, der var forbundet med disse Konferencers Forberedelse. Under den tredje Kategori af Spørgsmaal nævnte Dr. *Benes* særlig Locarnoaftalerne og hele det System, der staar i Forbindelse dermed, som ganske vist ikke var afsluttet med Folkeforbundets Medvirken, men dog i dets Aand og som en Udløber af Folkeforbundspagten. Uden Folkeforbundet vilde i Virkeligheden Locarnoaftalerne være uden Virkning. Tilsidst omtalte Dr. *Benes* Spørgsmaalet om Tysklands Indtræden i Folkeforbundet, om Raadets Udvidelse og om Regler for Valg af Raadets ikke-faste Medlemmer.

Onsdag den 8. September vedtog Forsamlingen i sit 4. Plenarmøde med Enstemmighed Tysklands Optagelse i Folkeforbundet, og umiddelbart derefter vedtog Forsamlingen ligeledes med Enstemmighed Tysklands faste Raadsplads og Udvidelse af de ikke-faste Medlemmer fra 6 til 9.

Ved Begyndelsen af Forsamlingens 7. Plenarmøde Fredag den 10. September indtog den tyske Delegation sin Plads i Forsamlingen. Denne Begivenhed hilstes med nogle Velkomstord af Forsamlingens Formand Hr. *Nintschitsch*, hvorefter tysk Rigsdudenrigsminister Dr. *Stresemann* holdt sin store Tale. Der synes ikke at være Grund til i denne Beretning at komme ind paa Detailler hverken af denne Tale eller af den Svartale, som den første franske Delegerede Hr. *Briand* holdt umiddelbart efter Hr. *Stresemann*. Det skal kun her siges, at begge Taler gjorde det dybeste Indtryk paa Forsamlingen og gav Udtryk for en aaben, klar og redelig Vilje til under Folkeforbundets Auspicier at naa saa langt som muligt ad de fredelige Afgørelsens og det fredelige Samarbejdes Veje. Hele Forsamlingen havde utvivlsomt det Indtryk, at der skete en historisk Begivenhed af vidtrækkende Karakter. Begge Talere beklagede Brasiliens og Spaniens Beslutning om at trække sig tilbage fra Folkeforbundet og udtalte Haabet om, at Beslutningen ikke vilde blive fastholdt. Skulde Argentina, som der synes at være Grund til at haabe, paany give Møde i Genève, vil der maaske være større Grund til en Forventning om, at heller ikke Spaniens og Brasiliens nuværende Standpunkt vil blive fastholdt. Det maa erindres, at de efter Folkeforbundets Regler vedbliver at være Medlemmer af Forbundet med dermed følgende Forpligtelser indtil 2 Aars Dagen fra Meddelelsen om Udtræden.

Under Diskussionen angaaende Beretningen om Raadets og Sekretariatets Arbejde udtalte den 1. danske Delegerede, Udenrigsminister Greve *Moltke* bl. a., at der altid havde været Grund til at have Tillid til Folkeforbundets Arbejde, og denne Tillid